

سند‌های فیس بوک رو شد؛ محرمانه هادر مجلس انگلیس

مریم علامه زاده

پس از آنکه مارک زاکربرگ، مدیر اجرایی فیس‌بوک، چندین بار از پاسخخ به سوالات اعضای مجلس انگلیس سرباز زد، پارلمان این کشور، در یک تلاش فوق‌العاده، با استفاده از قدرت حقوقی خود، برای مصادره اسناد داخلی فیس‌بوک اقدام کرد.

ادعا می‌شود که این اسناد مخفی، حاوی شواهدی در ارتباط با تصمیم‌های فیس‌بوک برای کنترل داده‌ها و حریم خصوصی افراد است که به رسوایی موسسه کمبریج آنالیکا مرتبط است. گفته شده است که این اسناد حاوی ایمیل‌های مخفیانه بین مدیران ارشد و مکاتبات با زاکربرگ است.

دامین کالینز، رئیس کمیته فرهنگ، رسانه و ورزش، مجلس انگلیس، یک مکانیزم حقوقی نادر را برای واداشتن موسس یک شرکت نرم‌افزاری آمریکایی موسوم به سیکس فورتی به تسلیم این اسناد طی یک سفر کاری به لندن، به کار گرفت. همچنین در یک حرکت استثنایی دیگر مجلس بریتانیا، دو گروهبان مسلح را به هتل محل اقامت این فرد فرستاد و در ضرب‌العجلی دو ساعته، به عنوان آخرین فرصت از وی خواست برای تبعیت از دستور و تسلیم این اسناد اقدام کند؛ زمانی که این فرد نتوانست برای خواسته مجلس اقدام کند، وی به مجلس انگلستان اسکورت شد. در آنجا به وی اطلاع دادند که در صورت عدم ارائه این اسناد ممکن است جریمه شود و حتی به زندان رود.

کالینز که علاوه بر این سمت رئیس یک تحقیق در مورد اخبار جعلی نیز هست گفت: ما در وضعیت نامشخصی هستیم. شاید اقدام ما بی‌سابقه بود، اما موقعیتی هم که در آن هستیم بی‌سابقه است. ما موفق نشدیم که جواب سوالاتمان را از فیس‌بوک بگیریم و بر این عقیده‌ایم که این اسناد حاوی اطلاعات بسیار با ارزشی در ارتباط با منافع عمومی است.

مصادره این اسناد جدیدترین اقدام مجلس بریتانیا در جنگ تلخ با غول رسانه است. تلاش برای پاسخ‌گو کردن فیس‌بوک نگرانی‌ها را در مورد محدودیت‌های بریتانیا بر شرکت‌های بین‌المللی که حالا نقش کلیدی در فرایند دموکراتیک دارند، افزایش داده است.

فیس‌بوک که بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار از ارزش خود را از ماه مارس (اسفند -فروردین) به دلیل رسوایی افشای اطلاعات ۸۷ میلیون کاربر آمریکایی برای شرکت مشاوره سیاسی کمبریج آنالیتیکا، از دست داده است، با این پرونده دچار بحران دیگری می‌شود. این اعتقاد وجود دارد که چنین اسنادی مشخص می‌کند که چطور تصمیم‌های مربوط به داده کاربران پیش از رسوایی کمبریج آنالیتیکا گرفته می‌شدند از جمله تصمیم‌هایی که زاکربرگ و دیگر مدیران ارشد نسبت به آن‌ها آگاه بوده‌اند. اعضای مجلس بریتانیا که در حال تحقیق

در مورد اخبار جعلی هستند، به‌طور دائم در تلاش برای احضار زاکربرگ به منظور توضیح اقدامات شرکت بوده‌اند. کالینز گفت: ما سوالات بسیار جدی در مورد فیس‌بوک داریم که پاسخ داده نشده‌اند؛ فیس‌بوک در مورد فعالیت‌های روسیه ما را گمراه کرده است، و به سوالاتی مبنی بر اینکه چه کسی چه می‌داند، پاسخ نداده است. ضمن آنکه مسئله، رسوایی موسسه کمبریج آنالیتیکا هم هست.

این اطلاعات طی یک اکتشاف قانونی به دست شرکت سیکس فورتی افتاده بود. این شرکت پس از آنکه برای یک نرم‌افزار سرمایه‌گذاری ۲۵۰ هزار دلاری انجام داد، علیه فیس‌بوک اقدام کرد. این شرکت مدعی است که فیس‌بوک نه تنها از پیامدهای سیاست حفظ حریم خصوصی خود آگاه بوده است، بلکه به‌طور عمدی این سیاست متناقض را فرامی‌دزد که منجر به آن شده تا کمبریج آنالیتیکا برای گردآوری این اطلاعات استفاده کند و همین موضوع توجه کمیته را به خود جلب کرد.

یک سخنگوی فیس‌بوک با رد ادعای سیکس فورتی عنوان کرد که این داده‌ها باید بدون بازیابی براساس قانون به دادگاه آمریکا یا خود فیس‌بوک ارجاع شود. اما براساس قانون بریتانیا این فرد باید اسناد را به مجلس انگلیس تحویل می‌داده است. حتی اگر فیس‌بوک بتواند جلوی اقدام بریتانیا را بگیرد، این اقدام برای شرکت سنگین تمام می‌شود.

ما فقط گر سنه هستیم؛ همین!

شانزه لیزه در آتش

سید محمد میرزا محمدزاده

روز شنبه (سوم آذر ماه)، در خیابان شانزلیزه پاریس، فریادهای «ماکرون استعفا بده» و «ماکرون برو گم شو» صدای ماشین‌های آب‌پاش و گازهای اشک‌آور را خفه کرده بود. پلیس در تلاش بود تا معترضان جنبش موسوم به «جلیقه زردها» را از اطراف کاخ ریاست جمهوری در خیابان شانزلیزه پراکنده کند. جنبش‌های اعتراضی در فرانسه می‌آیند و می‌روند، اما این جنبش که در اینترنت بنا نهاده شده، متفاوت است. این جنبش مردم‌نهاد گسترده که از مناطق غیر شهری و فراموش شده فرانسه شروع شد، به یکی از چالش‌های جدی دولت حامی کسب و کار امانوئل ماکرون از سوی مخالفان سیاسی و حتی بسیاری از طرفداران وی بدل شده است.

روز شنبه هزاران به اصطلاح جلیقه زرد، که نامشان را به دلیل جلیقه‌های شب‌رنگی گرفته‌اند که بر اساس قانون، همه رانندگان فرانسوی باید در ماشین خود داشته باشند، برای دومین آخر هفته متوالی به‌منظور اعتراض

به افزایش مالیات سوخت و در مجموع ابراز نارضایتی از فشار مالی به خیابان‌ها ریختند. گفتنی است فرانسه بیشترین دریافت‌کننده مالیات در بین کشورهای اروپایی است و مالیات، ۴۵ درصد از درآمد ناخالص ملی را به خود اختصاص می‌دهد.

البته تعداد اعتراض کنندگان نسبت به هفته پیش کاهش چشم‌گیر چند صد هزار نفری داشت و به تخمین پلیس نزدیک به هشت هزار نفر در پاریس و بیش از ۸۰ هزار نفر در سراسر فرانسه در این روز به خیابان‌ها ریختند. اما در اعتراض این روز، معترضان بیشتر بر روی اهداف نمادین تمرکز داشتند: پایتخت و شخص ماکرون.

ایری از دود و گاز، سراسر شانزلیزه را فرا گرفته بود، پلیس درگیر با اعضای معترضان بود که اقدام به سنگ‌پراکنی به سوی مأمورین می‌کردند؛ در حالی که معترضین این جنبش اصرار دارند، این افراد با آن‌ها نیستند.

معترضان فقط خواهان پایان دادن به شرایط کنونی هستند. یکی از آن‌ها با اشاره به برنامه دولت

برای کاهش استفاده از خودرو با افزایش مالیات سوخت گفت: چرا ما باید هزینه تأمین پروژه‌های آن‌ها را بر عهده بگیریم؟ به عقیده بسیاری از معترضان، آن‌ها اهداف زیست‌محیطی دولت را زیر سوال نمی‌برند، اما نجات‌خودشان اهمیت بیشتری دارد. به نظر می‌رسد این جنبش رهبری ندادار و احزاب اپوزوسیون در فرانسه به دنبال کنار آمدن با آن هستند.

دومینک رینی، یک دانشمند سیاسی در ساینسز پرو با اشاره به ضعف سازمانی معترضان گفت: این آتاتور بودن نشانه بحران در سیستم سیاسی فرانسه است. از زمان به‌روی کار آمدن ماکرون، این موثرترین اتفاق بوده است؛ یک بحران عمیق.

این جنبش خود را به‌توجه ناخواسته دولت بدل کرده است و به عقیده کارشناسان به زودی به اتمام نمی‌رسد. معترضان روز شنبه از سرتاسر فرانسه آمده بودند و به عقیده بسیاری از آن‌ها که در اینترنت از این اعتراض مطلع شدند، این جنبش دنباله‌رو دیگر جنبش‌ها نیست و تأکید دارند که آنها صرفاً نمی‌توانند دیگر به زندگی

تعداد اعتراض کنندگان نسبت به هفته پیش کاهش چشم‌گیر چند صد هزار نفری داشت و به تخمین پلیس نزدیک به هشت هزار نفر در پاریس و بیش از ۸۰ هزار نفر در سراسر فرانسه در این روز به خیابان‌ها ریختند

ادامه دهند. «من اسباب زندگی یامردن را ندارم» این شعار یکی از پلاکاردهایی بود که جنیفر هورا آن را حمل می‌کرد، وی که فروشنده‌ای در حومه شهر با قراردادی موقت رو به پایان است، گفت: من ۱۶۰۰ یورو در ماه دریافتی دارم که ۵۵۰ یورو از آن برای پرداخت اجاره بها می‌رود. حالا من نمی‌دانم چکاری می‌خواهم انجام دهم. به عقیده تحلیل‌گران، بی‌نظمی این جنبش آن را متمایز می‌کند، چیزی که آن را قدرمند و خطرناک برای آقای ماکرون می‌سازد.

رینی، اندیشمند سیاسی گفت: احزاب دولت نمی‌دانستند که

سیاست‌های مالیاتی آن‌ها چنین آشوبی را راه می‌اندازد و این جنبشی است که فکر می‌کند احزاب سیاسی قادر به ارائه راهکار برای آن نیستند و این فرمول پوپولیسم است. وی همچنین گفت که فشار مالیات از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۷ رشد ۲۵ میلیارد یورویی سالانه داشته است.

ژان یو کامبو، رئیس دیدبان رادیکالیسم سیاسی، در این باره گفت: این اولین باری است که یک جنبش از دل شبکه‌های اجتماعی نه با حمایت احزاب سیاسی و اتحادیه‌ها به وجود می‌آید. این جنبش به واقع یک حرکت از نوع پوپولیست است و اعتراضی قوی علیه فرانسه نخبه به شمار می‌رود. این اعتراض علیه سیاست مالیاتی است که محرمانه به شمار می‌رود اما در واقع اعتراض به کاهش قدرت خرید غیرقابل انکار نه فقط قشر کارگر، بلکه حتی طبقه متوسط است.

به عقیده کامو سیاست دولت تاکنون در ارتباط با این اعتراضات مدارا بوده است. تا کنون هیچ مقام رسمی برای پاسخ به سخنگوی خود خوانده این جنبش، که هر روز در تلوزیون ظاهر می‌شود، حاضر نشده است. تنها برخی چهره‌های مالی وعده بازبینی قانون و تخفیف مالیاتی دادند؛ البته این وعده‌ها از سوی معترضان روز شنبه رد شد و وعده‌ها را غیر مرتبط با چالش‌های روزانه خود خواندند.

ماکرون در دیدار با شهرداران فرانسه، در جلسه پرسش و پاسخ، در واکنش به این اعتراضات گفت: این اتفاقات اندکی ناخوام‌رانه هستند. آن‌ها هروقت باک خود را نمی‌کنند صورت من را به پیاد می‌آورند. یک بحران اخلاقی در جامعه رخ داده است. خطر در عوام‌فریبی محیطی است. من صدای عصبانیت را می‌شنوم، اما نمی‌خواهم آن را در دل عوام‌فریبی بشنوم.

حتی برخی از حامیان ماکرون در مجلس نگران عصبانیت معترضان هستند؛ اما به عقیده آن‌ها ایجاد حزب ماکرون نیز از دل همین

این اولین باری است که یک جنبش از دل شبکه‌های اجتماعی نه با حمایت احزاب سیاسی و اتحادیه‌ها به وجود می‌آید. این جنبش به واقع یک حرکت از نوع پوپولیست است و اعتراضی قوی علیه فرانسه نخبه به شمار می‌رود

اعتراض‌ها بوده است. به گفته توماس مسنیر، معاون پارلمانی در حزب ماکرون: مردم عصبانیت خود را نشان می‌دهند و ما آن را می‌بینیم. مردم منتظر نتیجه هستند و خواهان بهبود زندگی روزانه خود. به عقیده نیکلاس دمولین، یک ماکرونیست دیگر در مجلس: این جنبش بدون سابقه است و حزب تشخیص خوبی از آن ندارد. وی گفت: ما باید بین این شهروندانی برویم که فکر می‌کنند از دل سیاست کنار گذاشته شده‌اند.

دولت از تعیین سخنگو برای این اعتراضات سرباز زد، اما روز جمعه، بنجامین گریفو به تلوزیون فرانسه گفت که این بحران فراتر از بهای سوخت است، اما نباید جنگ زیست‌محیطی را علیه عدالت اجتماعی قرار دهیم.

در گرده‌مایی بزرگ شهرداران فرانسه، نارضایتی‌ها و سردرگمی‌هایی نسبت به واکنش ماکرون به این اعتراضات به چشم می‌خورد. ایزابل هنیکو شهردار یک شهر مرزی گفت: درکی بین ماکرون و جمعیت وجود ندارد، او باید برای مردم توضیح دهد که چه برنامه‌ای دارد.

جسیکا مونیر، ۲۸ ساله، یکی از معترضین که در کارخانه ساعت آلپز فرانسه کار می‌کند گفت: ما گرسنه هستیم و خسته، او که در ماه ۹۷۰ یورو درآمد دارد گفت: وقتی همه قبض‌هایم را پرداخت می‌کنم، چیزی برای خوردن نمی‌ماند. ما فقط گر سنه‌ایم؛ همین.

ترامپ و روس‌ها برای دخالت در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ آمریکا بوده است. ویکی‌لیکس هزاران ایمیل دزدیده شده دموکرات‌ها از سوی اژانس‌های روس را منتشر کرد.

آسانز و ویکی‌لیکس مربوط به سال ۲۰۱۰ می‌شود؛ زمانی که این سایت هزاران فایل دزدیده شده از سوی چسلا منینگ، تحلیلگر اطلاعاتی سابق ارتش آمریکا، را افشای کرد. این برکناری همچنین چند روز قبل از آن اتفاق افتاده است که قوانین جدید مربوط به ادامه زندگی آسانز در سفارت اکوادور ابلاغ شود.

بر اساس قوانین جدید آسانز باید خود هزینه غذا، درمان، خشک‌شویی و دیگر هزینه‌های شخصی را از اول ماه دسامبر (دهم آذر ماه) پرداخت کند.

ادامه داشته باشد؛ به عبارت دیگر این سفیر باید تا حوالی سال ۲۰۲۰ در سمت خود باقی می‌ماند.

کنسول سابق به سی‌ان‌ان گفت که آباد اگر مجبور به تسلیم آسانز به مقامات بریتانیا می‌شد، به‌طور یقین تصمیم به استعفا می‌گرفت و به عقیده وی هر فردی که جانشین آباد شود، کمتر مورد استقبال دولت استرالیاست.

ناروانز اضافه کرد: دولت به احتمال بسیار به دنبال انتصاب فردی است که آماده حرکتی شرم‌آور همچون بیرون راندن آسانز باشد.

با افزایش شک و شبهبات در مورد سر نوشت مؤسس ویکی‌لیکس، دولت اکوادور با صدور بیانیهای به این ابهامات پاسخ داد و هرگونه ارتباطی بین پرونده آسانز و برکناری آباد را رد کرد.

خوزه والنسیا، وزیر امور خارجه اکوادور، گفت: پرونده لندن هیچ ربطی به پرونده آسانز ندارد. ما رابطه‌ای با بریتانیا داریم که بین دو طرف تعامل می‌شود؛ به‌طور مثال جنگ علیه فساد. فعالیت‌های بسیاری در بریتانیا فرای موقعیت مربوط به آسانز در حال انجام است.

والنسیا همچنین دوباره تأکید کرد که